

CURCUBEU DE CUVINTE

NR. 4

AN ȘCOLAR

2023-2024

AUGUST 2024

ISSN 2457-8398

Dragă cititorule,

În acest număr al revistei vom vorbi despre copilărie, vară și vacanță.

În vacanță vom vizita cu siguranță multe țări. Voi în ce țară ați mers? Sau ați mai vizitat vreodată altă țară? Ce credeți despre celelalte țări? Țări ca Franța, Germania, Marea Britanie și câte și mai câte.

Ei bine, eu cred că să vizitezi o țară este o experiență foarte frumoasă. Vei vedea locuri foarte frumoase, liniștite sau aglomerate, orașe cu clădiri mari și noi, sau orașe cu clădiri vechi, dar care ascund o istorie foarte interesantă în spatele acestora. De asemenea te vei descoperi, pentru că vei trece prin situații limită când trebuie să iei decizii.

Vara înseamnă și lectură și totodată și personajele literare. Acestea sunt acelea care pot face orice. Sunt acele personaje blocate într-o lume imaginară în care ele fac legea. Toată lumea le adoră și aici vorbim în special de personajele principale.

Vacanța de vară este musai și mare sau măcar ștrand. Adică baie, înot, soare, bronz, băuturi răcoritoare reci și mai ales prieteni.

Ne veți povesti la toamnă toate aventurile. De abia aștept!

Cu drag,

Prof. dr. Monica Ionescu

Din farmecul verii

O aștepti cu nerăbdare, iar când vine, te prinde cu toată căldura sa în brațe. Vara își împarte mereu toată frumusețea ei cu noi.

Toți copacii sunt verzi, fructele de sezon sunt din belșug, păsările se alintă sub mângâierile calde ale razelor de soare, iar cerul e senin mai tot timpul.

Vara parcă ar fi o bunică, ce te-ntâmpină cu tot ce are ea mai bun, gata să te răsfete mereu.

Copiii mai mici se joacă în locuri de vis, cu castele colorate, piscine îmbietoare, vată pe băț și personaje haioase din desenele animate.

Adolescenții își dau întâlniri pe la un suc, un concert sau câte un film mai nou apărut și dezbat cu energie subiectele preferate.

Părinții caută de zor vacanțe cât mai potrivite, după preferințele fiecăruia, atunci când prind liber, iar bunicii se plimbă prin parcuri, pe la umbra copacilor asemenea lor, sau merg în excursii prin țară, de unde se încarcă cu energie și leagă noi prietenii.

Pe bulevard, uneori e paradă de mașini de epocă ce încântă privirile pasionaților. Prin centru, te plimbi pe lângă fântânile arteziene sau îți petreci timpul colindând prin magazinele din apropiere, ori vizitezi câte un muzeu cu interioare răcoroase.

În unele weekenduri mai are loc câte un festival ce alungă din monotonie și strânge laolaltă oameni de toate vârstele, curioși și dornici de distracție.

Vara ne îmbrățișează cu căldura ei, lăsându-ne cu amintiri pline de lumină și bucurie. Chiar și când se sfârșește, ecoul zilelor lungi și fericite rămâne viu în sufletul nostru, promițând să revină mereu, aducând aceeași magie.

E viață, e trăire, e mișcare, se leagă amintiri. E vară!

Proiecte de vacanță

Iată că școala este pe terminate și vacanța mare se apropie, iar ca timpul să nu treacă fără rost, trebuie să fie organizat! M-am gândit că ar fi fascinant să-mi creez o seră, în care să plantez și să cresc cât mai multe specii de flori, până la începerea școlii. De când eram mică am avut o pasiune pentru plante și flori, iar acum am șansa să îmi îndeplinesc dorința.

Înainte de a-mi începe proiectul, îmi doresc să mă documentez despre condițiile și despre mediul necesar creșterii corecte a florilor. Desigur, nu va fi foarte ușor, dar cu siguranță va fi distractiv. Și totuși, voi avea nevoie și de puțin ajutor. Îl voi ruga pe tatăl meu să mă ajute la montarea serei, iar unchiul meu s-a oferit să mă ajute să fac un sistem de irigații. Apoi, împreună cu bunica mea, vom merge să alegem semințele potrivite pentru florile pe care doresc să le plantez. Am deja câteva idei în gând: garoafă, orhidee, trandafir, fnesia sau chiar și amaryllis. Este o specie foarte interesantă, un crin roșu foarte frumos. Îmi doresc ca toate aceste minunate specii să ajungă în sera mea, pentru că, în opinia mea, acestea sunt printre cele mai frumoase flori pe care le-am văzut vreodată. Cu siguranță, oricine va avea ocazia să îmi vadă sera va fi uluit.

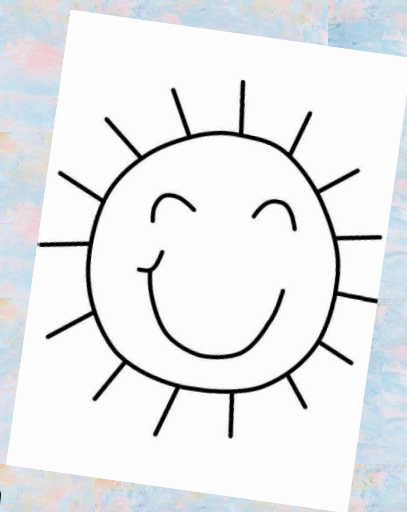

Iar asta nu e tot! Pentru că îmi doresc foarte mult ca propria mea creație să fie unică și specială, voi picta pilonii de rezistență ai serei în culori aprinse și frumoase. Și

în zilele în care sera nu va trebui să fie udată, voi desfășura alte activități, cum ar fi dansatul sau cântatul, ba chiar și desenatul. Și, la amiază, când este cel mai cald afară, voi face ceea ce fac în fiecare vacanță și anume teme. În unele zile voi completa culegerea de vacanță, în altele, voi citi cărțile recomandate de doamna mea profesoară de limba română și le voi povesti.

Mi-ar mai plăcea totuși să reușesc să îmi îndeplinesc și celălalt vis al meu și anume să îmi fac un teren de fotbal în curtea din spate. Aș fi cu adevărat fericită dacă aș reuși să fac și acest lucru. Simt că cele ce mi le-am propus voi reuși să le îndeplinesc, pentru că vara este lungă și, de asemenea, plină de surprize.

Știu că voi reuși să-mi creez sera și sunt sigură că va fi o experiență de neuitat și că mă voi distra foarte mult, chiar dacă va fi destul de greu de întreținut. De asemenea, îi încurajez pe

toți copiii să își urmeze visele!

Stan Daria, cls. a VII-a C

Prof. coordonator, Musgociu Cristina

O zi de neuitat

Zorile se revărsau în camera scăldată de lumina verii. Razele îndrăznețe se iveau printre perdelele de mătase și mă mângâiau domol.

Mult așteptata tabără la care m-am înscris împreună cu prietena mea a sosit. Spre bucuria noastră, pe lângă activitățile propuse de organizatori, s-a numărat o drumeție în Parcul Național

"Piatra Craiului".

Echipați cu voie bună am pornit în excursie. Am fost însoțiți de un ghid care ne-a povestit despre istoria acelor locuri și care ne-a sfătuit să dăm binețe și să binecuvântăm traseul pe care îl vom parcurge.

De-o parte și de alta a cărării pietruite, plantele se legăneau alene în șoapta vântului. Am urcat pe dealul presărat cu flori albe, galbene și purpurii.

În liniștea care domnea peste întreg peisajul de vis, numai freamățul energic al insectelor, ici-colo un ciripit de păsări și glasul nostru cristalin înviorau tărâmul până atunci neclintit. Înaintea ochilor se înfățișa pădurea străjuită de conifere. Am simțit mireasma pinului și a bradului care provenea de la acești falnici străjeri adormiți în tainicul foșnet al ocrotitoarei păduri. Foșnet care făcea ținutul să vibreze, călăuzindu-ne până la ieșirea din pădure. Glăsuirea ne era înăbușită de contemplarea peisajului încântător. Se conturau două planuri: un plan cosmic și unul terestru.

În primul plan, se zăreau nori jucăuși, de un alb desăvârșit, care erau modelați de adierea vântului pe azurul nesfârșit. Razele aurii ale soarelui care pătrundeau printre nori creau dantele de lumină.

În cel de-al doilea plan, al teluricului, se înălțau, precum aripile unui vultur, munții vineții cu creste pătrunzătoare. Spre vale, se distingeau case răzlețe dispuse printre smaraldul arborilor demni.

Prelunga contopire a acestora era relevată de unduirea aurie a luminii.

Am făcut un popas, dorind să admirăm peisajul de natură care ne-a lăsat muți de încântare. Cuvintele nu erau suficiente pentru a descrie mângâierea transmisă de energia acelor locuri.

Ne-am desprins de acestea cu gândul de a ne întoarce cât de curând pentru a retrăi această bucurie.

Am fotografiat cu ochii minții ținutul de poveste, dorind să păstrez cât mai mult timp pe retină această imagine.

COSMA ELENA, clasa a VII-a A

Prof coordonator, Ionescu Monica

O zi de vară aglomerată

În sfârșit a sosit și ziua mult așteptată. Astăzi, trebuie să ne întâlnim cu nenea Mircea, un partener de-al mamei.

Nenea Mircea este un fermier pasionat. Toată viața a lucrat în domeniu și nu se vede făcând nimic altceva. Cultivă fructe exotice și le distribuie în majoritatea supermarket-urilor din împrejurimi. Îmi face o deosebită plăcere să-l vizitez pentru toate câte le pot întâlni în gospodăria dumnealui

Drumul e plăcut și-l parcurgem cu rezeziune și ne înfățișăm în fața casei lui nenea Mircea. Aceasta ne întâmpină bucuros, oarecum surprins și de prezența mea. Mă cunoaște ca fiind pasionată de grădinărit și de culturi și este bucuros să mă întâlnescă de fiecare dată.

-Ce bine că ați venit!

Nenea Mircea este preocupat pentru că producția de fructe este în toi. Dar astăzi pentru că este zi de sărbătoare nu are angajați la lucru. Totuși vizitele sunt nelipsite. Urmează să sosească un grup de copii de la un așezământ creștin cu care nenea Mircea a încheiat un parteneriat.

Nenea Mircea mi se adresează:

-Tu, Ilinca, ai mai fost pe aici și cunoști locurile și obiceiurile. Mă vei ajuta să le fiu ghid copiilor care mă vizitează.

Mă simt flată de încrederea pe care o are nenea Mircea în mine.

Sunt familiarizată cu împrejurimile și cu lucrurile care se desfășoară în fermă și mă voi strădui să fiu la înălțimea așteptărilor.

Nenea Mircea este preocupat, alergă prin curte, pregătește cele trebuincioase și vorbește la telefon. Timpul trece cu iuțea și deodată în curte intră un microbuz încărcat cu copii plini de veselie.

Soarele se înalță pe cer și se anunță o zi călduroasă de vară.

Copii coboară din microbuz și îl înconjoară veseli pe nenea Mircea.

-Bine ați venit! le spune copiilor. Astăzi vom merge în fermă să cunoașteți de unde vin fructele care ajung zilnic pe mesele voastre.

Copii îl aclamă fericiți.

-Vă prezint pe Ilinca, ea va fi ghidul vostru în ferma pe care o veți vizita.

Copii și mai mici și mai mari decât mine mă privesc cu interes și admirație. Mă simt flată dar și obligată pentru responsabilitatea care mi-a fost încredințată.

Ne împrietenim ușor, facem cunoștință și ne pregătim să intrăm în fermă. Nenea Mircea ne dotează încrezător. Primim mânuși, forfecuțe dar și pălării și sticle de apă.

-O să fie cald astăzi și trebuie să vă hidratați.

Ajungem la culturile de fructe de pădure plini de veselie și nerăbdători.

Mai întâi intrăm în cultura de zmeură. Fructele roșii se ghicesc printre frunzele verzi. Sunt coapte și gustoase iar copiii nu se pot abține să nu le deguste îmbiind-se reciproc. Și mie îmi plac foarte mult fructele de zmeură. Când culegi zmeura trebuie să fii cu grijă, mlădițele de zmeur au țepi foarte agățatori.

Totuși grupul de copii este harnic și neobosit și reușește să umple repede lădițele pe care le-au avut la dispoziție. Mai departe intrăm în cultura cu fructe de mure. Acestea sunt negre și ceva mai mari dar trebuie să fii cu grijă pentru că pătează iar petele ies cu greutate la spălat.

Copiii sunt bucuroși să guste și din murele negre care sunt cu totul altceva în comparație cu zmeurele roșii. Mai apoi vizităm culturile de coacăze, agrișe și afine. De fiecare dată ne oprim, culegem fructe pe care le așezăm cu grijă în lădițe iar nenea Mircea ne prezintă fiecare cultură în parte și ne dă explicațiile necesare. Eu sunt principalul interlocutor, întrețin conversația și îl completez pe nenea Mircea ori de câte ori îmi solicită acest lucru.

E o zi de vară frumoasă și călduroasă iar timpul petrecut în mijlocul culturilor verzi și îmbelșugate trece cu repeziciune.

Se face ora prânzului iar nenea Mircea ne invită să luăm masa în fermă.

Spre bucuria tuturor mesenilor dar mai ales a copiilor desertul îl reprezintă fructele recoltate cu hărnicie de către copii.

În schimb copiii sosiți nu au venit nici ei cu mâna goală și fac cadou lui nenea Mircea picturi lucrate cu talent pentru a-i înveseli sala de mese.

După masă nenea Mircea ne anunță că ce este mai important de abia acum urmează. Mai întâi intrăm în spațiile de depozitare. Sunt hale spațioase prevăzute cu rafturi în care sunt așezate cu grijă în lădițe fructele recoltate.

Mai departe intrăm în sala în care sunt produse sucurile de fructe. Aici întâlnim prese speciale și linii de îmbuteliere pentru că la sfârșit să ne întâlnim cu sticlele de suc etichetate în culori vesele și îmbietoare. Totuși copiii au fost îmbiați de sucul proaspăt obținut și au băut direct de pe linia de fabricație. Mai apoi am vizitat și sala în care se produceau dulcețuri, gemuri, șerbeturi și compoturi.

Totuși cea mai atrăgătoare a fost sala în care se realizau produsele de patiserie care foloseau fructele proaspăt culese din fermă.

Vizita la nenea Mircea a fost pentru mine o zi foarte încărcată. Am mers la pas prin toată ferma, i-am vizitat spațiile de producție și depozitare și m-am bucurat pentru realizările lui nenea Mircea și de faptul că este un fermier mulțumit și împlinit. Dar în mod deosebit e un om care știe să se bucure și să-și împartă bucuria cu alți semeni de ai lui. Copiii aflați în vizită au fost tare bucuroși și încântați la plecare, nu numai pentru lădițele și conservele primite dar și pentru primirea călduroasă și toate lucrurile noi pe care au putut să le cunoască.

La plecare m-am simțit un pic ostenită dar și bucuroasă pentru că am reușit să mă fac de folos și m-am împrietenit cu alți copii

FUMEA ILINCA, clasa a VII-a A

Prof coordonator, Ionescu Monica

CE NE-AM FACE FĂRĂ LECTURĂ

Lectura este o metodă complexă de informare, instruire și de evaluare. Ea a fost reintrodusă atât la clasele mici, cât și la gimnaziu. Reprezintă o metodă permanentă de culturalizare, de realizare a unei educații continue.

O inscripție aflată la sediul UNESCO de la Paris spune cam așa: *Dacă omenirea și-ar distruge toate fabricile acestea s-ar putea reface în 200-300 de ani. Dacă omenirea și-ar distruge cărțile, ar fi aruncată în epoca de piatră.* O întrebare similară adresez elevilor mei: **Cum ar arăta lumea fără literatură?** Este o întrebare pe care de multe ori o adresez elevilor mei și adeseori răspunsurile îmi rezervă surprize plăcute.

Un rol important în atragerea elevilor spre lectură îl au profesorii, părinții, cluburile de lectură sau bibliotecile. Biblioteca școlară constituie un bun câștigat, de multe decenii, în viața școlii românești, încât nimeni nu mai concepe absența ei dintr-o instituție de învățământ. Biblioteca școlară are o sarcină educativă de mare răspundere. Pe lângă rolul de sprijinire a elevului, în scopul adâncirii activității la învățătură, biblioteca școlară îi formează elevului deprinderi temeinice de lectură, îl învață cum să folosească informațiile primite, îl deprinde cu tehnica muncii intelectuale. De exemplu, tehnica extragerii datelor din lucrările citite reprezintă o componentă a muncii cu cartea, pe care elevii o întrebuințează la orice disciplină.

Școlarul trebuie ajutat să descopere valoarea gestului de a se împrieteni cu o poveste. Interesul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă ce presupune răbdare, perseverență, voință.

Stimularea elevului pentru lectura suplimentară nu este numai datoria profesorului, ea este și o misiune a părinților. Lectura independentă a elevilor se efectuează în majoritatea cazurilor acasă. Din această cauză părinții au cea mai mare posibilitate să supravegheze lectura elevilor, s-o îndrume și s-o controleze. În limba latină *legere* înseamnă *a citi*, dar înseamnă și *a culege*. Iată de ce este foarte important ca din noianul de cărți care apar, să le alegem copiilor pe cele potrivite. Preocupările pentru stimularea elevilor pentru lectură, pentru controlul și aprecierea lecturii trebuie să constituie un obiectiv permanent în activitatea fiecărui cadru didactic. Elevii solicită cărți legate de anumite subiecte, literatură științifico-fantastică, cărți de aventuri, legende, biografii ale unor oameni iluștri.

În astfel de situații, profesorul trebuie să aibă mult tact în recomandarea lucrărilor pentru a ajunge la scopul pe care și-l propune și anume trezirea interesului și dezvoltarea gustului pentru o lectură potrivită. Lectura sistematică și bine îndrumată ajută elevul să-și lărgescă orizontul cunoștințelor, contribuie la dezvoltarea gândirii și a limbajului.

Profesorului de limba română îi revine sarcina de a trezi în sufletele dornice de cunoaștere ale elevilor interesul pentru lumea fascinantă a cărții prin intermediul bibliotecii. El poate folosi diverse procedee: de exemplu, alege un pasaj interesant legat de povestirea unei întâmplări și i-l citește elevului, sau poate povesti sumar conținutul unor capitole. Acest mod de orientare a elevului către o anumită carte, dacă este folosit cu tact, poate fi decisiv în trezirea interesului elevului pentru o lectură sistematică. Schimburile de experiență între cititorii de aceeași vârstă, schimburile de opinii asupra unor cărți, asupra unor autori sau a unor tematici sunt în măsură să îmbogățească experiența fiecărui cititor.

Cartea este învățătorul care te conduce la bine, te face să te bucuri, să râzi și să plângi. Cartea este atât de înțelegătoare, încât atunci când n-ai înțeles-o nu se supără, nu jighește, te așteaptă să revii. Acest prieten tăcut îți oferă ori de câte ori ai nevoie același răspuns fidel la fiecare întrebare și-l repetă cu nesfârșită răbdare până ce l-ai înțeles. Înființarea cluburilor de lectură în școli este binevenită, dar presupune o muncă suplimentară din partea profesorului de limba română, prin parcurgerea unei programe paralele.

Televizorul, jocurile video și calculatorul, tableta sunt cele care au deturnat interesul copiilor și chiar al adulților pentru a citi o carte. Concurența făcută cărții de către acestea este una de suprafață. În ciuda progresului rapid al științei, cartea rămâne nemuritoare în educarea și formarea personalității fiecărui om.

Sper, ca educator al sufletului, că lectura va dăinui multe decenii de acum înainte și că majoritatea copiilor vor continua să citească înainte de culcare, pentru ca visele lor să rămână la fel de frumoase ca și anii copilăriei.

PROFESOR,
IONESCU MONICA

Prințesa în căutarea ploii

A fost odată ca niciodată o frumoasă prințesă pe nume Lorena. Avea părul blond și strălucitor ca o stea pe cerul negru al nopții care strălucea puternic, ochii albaștri ca oceanul, era înaltă și extraordinar de frumoasă. Prințesa domnea peste un minunat regat, plin de culoare și voie bună. Aici, toată lumea era fericită și oamenii erau buni la suflet, dar în acest regat niciodată ploaia nu a pătruns.

Într-o zi, Lorena se plimba prin minunata ei grădină de flori. Acolo, puteai observa toate florile minunate, era un loc plin de culori vii, unde soarele, în fiecare dimineață, își trimitea razele călduroase pe pământul rece. Dintr-odată, prințesa observă faptul că majoritatea florilor din grădina ei s-au ofilit. În acea zi, prințesa Lorena s-a gândit mult la acest lucru, dar lucrurile se înrăutățeau. Supușii prințesei tot veneau la castel pentru a-i aduce prințesei la cunoștință faptul că plantațiile lor se tot uscau. Prințesa a decis că trebuie să facă ceva în legătură cu această situație. Ea toată ziua și toată noaptea, timp de o săptămână, a citit cărțile din castel până când, într-o zi, a găsit o legendă. În legendă se spunea despre faptul că, de mult timp, regatul în care ea trăia era un loc plin de verdețură, ploaia aproape în fiecare săptămână și plantele se bucurau de picăturile reci ale ploii. Însă, într-o zi, o vrăjitoare rea a venit și a blestemat tot regatul ca ploaia să nu mai atingă pământul regatului. Următoarea zi, Lorena a plecat în căutarea ploii. Ea a urcat pe calul ei alb ca neaua și a plecat pe muntele Ascuns, unde locuia vrăjitoarea cea rea. Ea a mers trei zile și două nopți până a ajuns la poalele muntelui. Acolo, era un gard de spini extrem de mare și prințesa nu voia să riște ca al ei cal să pătească ceva, așa că a ocolit tot muntele în patru zile. Prințesa a început să urce muntele pe cărarea de printre copaci, alături de calul ei alb. La un moment dat, cei doi au ajuns la casa vrăjitoarei celei rele, care era extrem de frumoasă, albă și cochetă, cu flori la ferestrele mici. Lorena și-a făcut curaj și a ciocănit la ușa casei, iar ușa s-a deschis singură și o voce s-a auzit spunându-i prințesei să intre în casă. Acolo, vrăjitoarea o aștepta cu o cană de ceai. I-a spus pe un ton calm că nu ar trebui să îi fie frică. Atunci, Lorena a început să-i explice vrăjitoarei tot ce s-a întâmplat. Vrăjitoarea a acceptat să dezlege blestemul, dar doar cu o condiție: ea să poată locui în regatul prințesei. Prințesa a acceptat și au pornit ambele înapoi spre regat.

De atunci, ploaia este nelipsită și plantele se pot bucura de picăturile reci ale ploii și toată lumea trăiește fericită.

Grigore Alesia-Ioana, clasa a V-a A

Prof.coordonator, Popa Alina-Mihaela

REVISTĂ A ȘCOLII GIMNAZIALE „SFÂNTA VINERI” PLOIEȘTI

Director: prof. ELENA TINA ENE

Director adjunct: prof. VICTORELA FLORENTINA IOAN

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Prof. coordonator Monica Ionescu

Prof. Cristina Musgociu

Prof. Alina Mihaela Popa

Prof. Constantin Aurelia

Elevii:

Radu Ilinca-Maria	- Clasa a VI-a D
Oprea Simon-Stelian	- Clasa a VI-a D
Alexe Dariana-Ioana	- Clasa a VII-a B
Andrei Carina	- Clasa a VII-a B
Bosneanu Alexia	- Clasa a VII-a B
Marinică Cristina	- Clasa a VII-a C
Petre Sara-Ana-Maria	- Clasa a V-a A
Grigore Alesia	- Clasa a V-a A

